

Rím ustanovuje videnie – číslo jeden

Súkromný výklad

Jeff Pippenger

2024-06-28

A v tých časoch sa mnohí postavili proti kráľovi juhu; aj násilníci z tvojho ľudu sa povýšili, aby uskutočnili videnie; ale padnú. Daniel 11,14.

Slovo „doktrína“ v kontexte kresťanstva predstavuje ustálené pravdy Biblie. Rôzne organizácie, ktoré sa hlásia ku kresťanstvu, zastávajú rozličné súbory toho, čo definujú ako biblické doktríny, avšak Pravda je len jedna. Rozlíšenie medzi „absolútnou pravdou“ a „pluralizmom“ je predmetom, ktorý v tejto chvíli nepatrí do nášho skúmania.

Pilát mu teda povedal: Si teda kráľ? Ježiš odpovedal: Ty hovoríš, že som kráľ. Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, počuje môj hlas. Pilát mu povedal: Čo je pravda? A keď to povedal, opäť vyšiel k Židom a povedal im: Nenachádzam na ňom nijakej viny. Ján 18:37, 38.

Pravda je Božie Slovo; je to Jeho hlas a je to sám Kristus.

„Mali by sme sami vedieť, čo tvorí kresťanstvo, čo je pravda, čo je viera, ktorú sme prijali, aké sú biblické pravidlá — pravidlá, ktoré nám dal najvyšší Autorita. Mnohí veria bez dôvodu, na ktorom by svoju vieru založili, bez dostatočných dôkazov o pravdivosti danej veci. Ak je predložená myšlienka, ktorá je v súlade s ich vlastnými vopred utvorenými názormi, sú celkom pripravení ju prijať. Neuvažujú od príčiny k následku, ich viera nemá nijaký skutočný základ a v čase skúšky zistia, že stáli na piesku.“

„Ten, kto odpočíva uspokojený svojím vlastným terajším nedokonalým poznaním Písma, domnievajú sa, že to postačuje na jeho spasenie, spočíva v osudnom klame. Mnohí nie sú dôkladne vyzbrojení biblickými dôkazmi, aby boli schopní rozoznať blud a odsúdiť každú tradíciu a poveru, ktorá bola podstrčená ako pravda. Satan vniesol svoje vlastné predstavy do uctievaní Boha, aby mohol skaziť prostotu Kristovho evanjelia. Veľký počet tých, ktorí sa hlásia k viere v prítomnú pravdu, nevie, čo tvorí vieru, ktorá bola raz navždy odovzdaná svätým — Kristus vo vás, nádej slávy. Myslia si, že bránia staré medzníky, ale sú vlašní a ľahostajní. Nevedia, čo znamená votkať do svojej skúsenosti a vlastniť skutočnú moc lásky a viery. Nie sú usilovnými študentmi Biblie, ale sú leniví a nepozorní. Keď vzniknú rozdiely v názoroch na state Písma, títo, ktorí neštudovali cieľavedome a nie sú rozhodní v tom, čomu veria, odpadávajú od pravdy. Mali by sme na všetkých naliehavo klásť nevyhnutnosť usilovne skúmať božskú pravdu, aby vedeli, že skutočne vedia, čo je pravda. Niektorí si nárokovujú veľké poznanie a cítia sa spokojní so svojím stavom, hoci nemajú viac horlivosti pre dielo, ani vrúcnejšiu lásku k Bohu a k dušiam, za ktoré Kristus zomrel, než keby Boha nikdy nepoznali. Nečítajú Bibliu [s cieľom] prisvojiť si jej dreň a tučnosť do vlastných duší. Necítia, že je to hlas Boha, ktorý k nim hovorí. Ale ak chceme porozumieť ceste spasenia, ak chceme vidieť lúče Slnka spravodlivosti, musíme Písma študovať cieľavedome, lebo zasľúbenia a prorocká

Biblie vrhajú jasné lúče slávy na božský plán vykúpenia, ktoré veľké pravdy nie sú jasne chápané.“ The 1888 Materials, 403.

Sme povinní vedieť, čo tieto náuky sú, a ako tieto pravdy predkladať, zakladať a obhajovať.

„Teraz sa nám nezdá možné, že by niekto mal stáť osamote; ale ak Boh niekedy hovoril prostredníctvom mňa, príde čas, keď budeme predvedení pred rady a pred tisíce pre jeho meno a každý bude musieť podať dôvod svojej viery. Vtedy príde najprísnejšia kritika na každé stanovisko, ktoré bolo zaujaté za pravdu. Potrebujeme teda skúmať Božie slovo, aby sme vedeli, prečo veríme učeniám, ktoré zastávame. Musíme dôkladne skúmať živé výroky Hospodina.“ Review and Herald, 18. december 1888.

Aby boli privedení pred „tisíce“, je zrejmé, že niektorí z obhajcov pravdy v posledných dňoch budú prinútení obhajovať pravdu prostredníctvom takého média, ako je televízia alebo internetové vysielanie. Ako inak by mohli tisíce sledovať svedectvo, ktoré vydáva stoštyridsaťštyritisíc? Učenia, ktoré zastávame, určujú základ našej viery.

„Členovia cirkvi budú jednotlivo skúšaní a preverovaní. Budú postavení do okolností, v ktorých budú prinútení vydávať svedectvo za pravdu. Mnohí budú povolaní hovoriť pred radami a na súdoch, azda oddelene a osamote. Skúsenosť, ktorá by im bola v tejto tiesni pomohla, zanedbali získať, a ich duše sú zaťažené výčitkami pre premárnené príležitosti a zanedbané výsady.“ Testimonies, zväzok 5, 463.

Božie slovo nikdy nezlyháva, a preto, ak máme byť zarátaní medzi sto štyridsaťštyri tisíc, musíme vedieť, čomu veríme, na základe toho, čo je napísané v Božom slove. Skôr než príde čas skúšky, keď bude Boží ľud prinútený vysvetliť učenia, ktorým verí, Boh dopúšťa, aby boli zavedené bludy, aby prinútil svoj ľud dôkladne skúmať Jeho slovo.

Skutočnosť, že medzi Božím ľudom niet nijakého sporu ani vzruchu, by sa nemala pokladať za presvedčivý dôkaz, že sa pevne pridávajú zdravého učenia. Je dôvod obávať sa, že možno jasne nerozlišujú medzi pravdou a bludom. Keď skúmanie Písma neotvára nijaké nové otázky, keď nevzniká nijaká rozdielnosť názorov, ktorá by viedla ľudí k tomu, aby sami skúmali Bibliu a uistili sa, že majú pravdu, mnohí dnes, tak ako v dávnych časoch, budú sa pridržať tradície a uctievať to, čo nepoznajú.

„Bolo mi ukázané, že mnohí, ktorí vyznávajú, že poznajú prítomnú pravdu, nevedia, čomu veria. Nerozumejú dôkazom svojej viery. Nemajú správne ocenenie diela pre prítomný čas. Keď príde čas skúšky, sú teraz muži, ktorí kážu iným, no pri preskúmaní stanovísk, ktoré zastávajú, zistia, že je mnoho vecí, pre ktoré nevedia podať nijaké uspokojivé zdôvodnenie. Kým neboli takto vyskúšaní, nepoznali svoju veľkú nevedomosť. A v cirkvi je mnoho takých, ktorí pokladajú za samozrejmé, že rozumejú tomu, čomu veria; ale kým nevznikne spor, nepoznajú svoju vlastnú slabosť. Keď budú oddelení od tých, ktorí majú tú istú vieru, a budú prinútení stáť jednotlivo a osamotene, aby vysvetlili svoje presvedčenie, budú prekvapení, keď uvidia, aké zmätené sú ich predstavy o tom, čo prijali ako pravdu. Isté je, že medzi nami došlo k odvráteniu sa od živého Boha a k obracaniu sa k ľuďom, keď sa ľudské kladie na miesto božskej múdrosti.“

„Boh prebudí svoj ľud; ak zlyhajú iné prostriedky, vojdú medzi nich bludy, ktoré ich preosejú a oddelia plevy od pšenice. Pán vyzýva všetkých, ktorí veria Jeho slovu, aby sa prebudili zo spánku. Prišlo vzácne svetlo, primerané tomuto času. Je to biblická pravda, ktorá ukazuje nebezpečenstvá, čo sú bezprostredne pred nami. Toto svetlo by nás malo viesť k usilovnému štúdiu Písma a k najprísnejšiemu skúmaniu stanovísk, ktoré zastávame. Boh chce, aby všetky stránky a stanoviská pravdy boli dôkladne a vytrvalo skúmané, s modlitbou a pôstom. Veriaci nemajú spočívať v domnienkach a nejasne vymedzených predstavách o tom, čo tvorí pravdu. Ich viera musí byť pevne založená na Božom slove, aby keď príde čas skúšky a budú postavení pred rady, aby sa zodpovedali zo svojej viery, mohli vydať počet z nádeje, ktorá je v nich, s krotkosťou a bážňou.“

„Burcujte, burcujte, burcujte. Témy, ktoré predkladáme svetu, musia byť pre nás živou skutočnosťou. Je dôležité, aby sme pri obhajobe náuk, ktoré pokladáme za základné články viery, nikdy nedovolili sami sebe používať argumenty, ktoré nie sú úplne správne. Takéto argumenty môžu poslúžiť na umlčanie odporcu, ale neoslavujú pravdu. Máme predkladať pevné argumenty, ktoré nielen umlčia našich odporcov, ale znesú aj to najtesnejšie a najprenikavejšie skúmanie. U tých, ktorí sa vycvičili ako diskutéri, je veľké nebezpečenstvo, že nebudú narábať s Božím slovom spravodlivo. Pri stretnutí s odporcom by našou úprimnou snahou malo byť predkladať témy takým spôsobom, aby sme v jeho mysli prebudili presvedčenie, a nie sa usilovať iba o to, aby sme utvrdili veriaceho.“

„Nech je intelektuálny pokrok človeka akýkoľvek, nech si ani na okamih nemyslí, že niet potreby dôkladného a neustáleho skúmania Písem, aby získal väčšie svetlo. Ako ľud sme jednotlivo povolaní byť študentmi prorocstva. Musíme bdieť s opravdivou vážnosťou, aby sme rozoznali každý lúč svetla, ktorý nám Boh predloží. Máme zachytiť prvé záblesky pravdy; a prostredníctvom modlitebného štúdia možno získať jasnejšie svetlo, ktoré možno predložiť iným.“ Testimonies, zväzok 5, 708.

„Študenti prorocstva“, ktorí napokon tvoria stoštyridsaťštyritisíc, budú „jednotlivo skúšaní a osvedčení“ ešte pred svojím stretnutím s pozemskými mocnosťami, ktoré privedú čoskoro prichádzajúcu krízu nedeľného zákona a prenasledovanie. Verní budú najprv Bohom „prebudení“. Spiačky budú „prebudené“ z driemoty, do ktorej upadli počas času meškania. Ak sa neprebudia prostredníctvom posolstva, ktoré Boh predložil skrze články, ktoré boli rozosielené od júla 2023, potom Boh dovoľí, aby „medzi nich vošli“ „bludy“, ktoré dokončia oddelenie pšenice od kúkoľ a prostredníctvom procesu preosievania. Teraz sa nachádzame v tomto procese preosievania.

Tým, ktorí sledovali spor o správnu identifikáciu novodobého Ríma, sa ponúkajú tri možnosti. Jednou možnosťou je, že novodobým Rímom sú Spojené štáty, druhou je, že novodobým Rímom je pápežská moc, a tretou možnosťou je, že obe predchádzajúce stanoviská sú nesprávne a že nejaká iná moc je predstavovaná lúpežníkmi z Danielovho ľudu, ktorí sa povyšujú, padajú a naplňujú videnie vo verši štrnásť jedenástej kapitoly Daniela.

Tvrdím, že nesúhlas v otázke, či je moderným Rímom pápežská moc alebo Spojené štáty, bolo dovolené vnieť do tohto hnutia s cieľom prinútiť Jeho ľud študovať Jeho prorocké Slovo. Boh vyvolal tento spor ako prejav svojho milosrdenstva. Tvrdím, že tento nesúhlas sa týka viac

prípravy Jeho ľudu na prichádzajúcu krízu než iba určenia toho, kto má pravdu a kto sa mýli v otázke moderného Ríma. Tento nesúhlas bol Bohom dovolený a ustanovený, aby ukázal každému, kto chce vidieť, že jeho vlastné osobné porozumenie Jeho prorockému Slovu je neúplné alebo nesprávne. Tento spor je preto dôkazom Božieho milosrdenstva.

Spor sa netýka iba určenia toho, kto je mocnosťou predstavovanou ľúpežníkmi tvojho ľudu, ale aj toho, či sa metodológia „riadok na riadok“, ku ktorej sa obe strany sporu hlásia, správne uplatňuje. Prorocké pravidlá spojené s metodológiou „riadok na riadok“ zahŕňajú osobitné prorocké zásady, ktoré budú súčasťou procesu preosievania pšenice a kúkoľa. Tri prvky metodológie „riadok na riadok“, o ktorých tvrdím, že sú v tomto súčasnom spore nesprávne chápané, sú: Kristus ako Pravda, Kristus ako Alfa a Omega a trojité uplatnenie proroctva.

Napokon sa ukáže, že tí, ktorí sa pridávajú nesprávneho chápania štrnásteho verša jedenástej kapitoly Daniela, zakladajú svoje doktrínálne stanovisko na súkromnom výklade.

A máme aj pevnejšie prorocké slovo; a dobre robíte, že naň dbáte ako na svetlo, ktoré svieti na tmavom mieste, dokiaľ sa nerozvidnie deň a nevzide dennica vo vašich srdciach. Predovšetkým vedzte, že nijaké proroctvo Písma nie je vecou vlastného výkladu. Lebo proroctvo nikdy nebolo prinesené z vôle človeka, ale svätí Boží ľudia hovorili, vedení Duchom Svätým. 2 Peter 1:19–21.

V polemike o štrnástom verši sa príklad toho, čo pokladám za „súkromný výklad“, nachádza v diele Veľký spor.

„Keďže sa sobota stala osobitným bodom sporu v celom kresťanstve a náboženské i svetské authority sa spojili, aby vynucovali zachovávanie nedele, vytrvalé odmietanie malej menšiny podriaďť sa ľudovej požiadavke z nich urobí predmet všeobecného opovrhnutia. Bude sa tvrdiť, že tých niekoľko, ktorí stoja v opozícii voči ustanoveniu cirkvi a zákonu štátu, nemožno trpieť; že je lepšie, aby trpeli oni, než aby celé národy boli uvrhnuté do zmätku a nezákonnosti. Ten istý argument bol pred mnohými storočiami vznesený proti Kristovi zo strany „popredných mužov ľudu“. „Je pre nás užitočné,“ povedal zákerný Kajfáš, „aby jeden človek zomrel za ľud, a aby nezahynul celý národ.“ Ján 11:50. Tento argument sa bude javiť ako presvedčivý; a napokon bude vydaný výnos proti tým, ktorí svätia sobotu štvrtého prikázania, označujúci ich za hodných najprísnejšieho trestu a poskytujúci ľudu po určitom čase slobodu usmrtiť ich. Rímskokatolicizmus v Starom svete a odpadlícky protestantizmus v Novom budú podobným spôsobom postupovať voči tým, ktorí ctia všetky Božie prikázania.“ Veľký spor vekov, 615.

„Kresťanstvo“ predstavuje celosvetové spoločenstvo kresťanov alebo súhrnný celok krajín a kultúr s kresťanskou väčšinou. Tento pojem sa často používa na označenie tých častí sveta, kde je kresťanstvo prevládajúcim náboženstvom a výrazne ovplyvnilo kultúru, zákony a spoločenské normy. Kresťanstvo zahŕňa celosvetové rozpätie kresťanstva z hľadiska jeho nasledovníkov, kultúrneho vplyvu a historického významu. Bez odstránenia opakovania, ktoré sa nachádza na CD-ROM Ellen Whiteovej, sa slovo „Kresťanstvo“ vyskytuje sto sedemdesiatšesťkrát. Zo zemepisného hľadiska sestra Whiteová uvádza, že kresťanstvo vo všeobecnosti predstavuje Európu

a Ameriky. V kontexte sestry Whiteovej je Európa označená ako Starý svet a Ameriky ako Nový svet.

„Šelma s baránčimi rohmi však bola videná, ako ‚vystupuje zo zeme‘. Namiesto toho, aby sa ustanovila zvrhnutím iných mocností, národ, ktorý je takto znázornený, musí povstať na území predtým neobsadenom a postupne a pokojne vyrásť. Nemohla teda vzniknúť medzi preplnenými a zápasiacimi národnosťami Starého sveta — toho búrlivého mora ‚ľudí, zástupov, národov a jazykov‘. Treba ju hľadať na západnom kontinente.

„Ktorý národ Nového sveta v roku 1798 vystupoval k moci, dával prísľub sily a veľkosti a priťahoval pozornosť sveta? Uplatnenie tohto symbolu nepripúšťa nijakú pochybnosť. Jeden národ, a iba jeden, zodpovedá znakom tohto proroctva; neomylné ukazuje na Spojené štáty americké.“ The Great Controversy, 441.

Posledná veta v odseku, ktorý zvažujeme, bola použitá na naznačenie, že „rímanstvo v Starom svete a odpadlícke protestantstvo v Novom“ označuje „rímanstvo Starého sveta“ ako pápežstvo počas temného stredoveku a Spojené štáty (odpadlícke protestantstvo) ako moderný Rím, vyjadrené slovným spojením „odpadlícke protestantstvo v Novom“. „Starý“ je definovaný ako minulé dejiny a „Nový“ je definovaný ako moderná alebo súčasná dejiny. Takéto použitie prekrúca ustálené chápanie sestry Whiteovej tak kresťanstva, ako aj Starého a Nového sveta.

Tí, ktorí uplatňujú tento výrok na minulé a budúcu dejiny, prisudzujú výrazu „vlastný výklad“ význam, ktorý je v priamom rozpore so zamýšľaným zmyslom sestry Whiteovej. Tvrdí sa, že „Starý svet“ predstavuje minulé dejiny a „Nový“ predstavuje modernú alebo súčasnú dejiny (New).

V úryvku sa píše: „budú prenasledovať.“ Rímsky katolicizmus a odpadlícky protestantizmus „budú podobným spôsobom postupovať voči tým, ktorí zachovávajú všetky Božie prikázania.“ Starý svet v tomto úryvku je Európa a Nový svet sú Ameriky. Sestra Whiteová učí, že skúškou nedeľného zákona bude postavený pred celý svet a že rímsky katolicizmus bude stáť na čele prenasledovania v Európe a odpadlícky protestantizmus bude stáť na čele prenasledovania v Amerikách. Ameriky a Európa sú tým, čo sa označuje ako „kresťanstvo.“ Rímsky katolicizmus aj odpadlícky protestantizmus „budú podobným spôsobom postupovať voči tým, ktorí zachovávajú všetky Božie prikázania.“

„Budú prenasledovať“ označuje budúce konanie oboch mocností a je gramaticky nemožné tvrdiť, že romanizmus Starého sveta je pápežskou mocnosťou obdobia temného stredoveku. Prenasledovanie vykonávané oboma mocnosťami je v budúcom čase. Význam tohto spojenia je „budú prenasledovať“ a znamená nasledovať alebo hnať sa za niečím s úmyslom to dosiahnuť alebo získať. Naznačuje budúce konanie, pri ktorom je jednotlivec alebo skupina odhodlaná aktívne usilovať o cieľ alebo zámer.

Tento výraz možno uplatniť v rôznych kontextoch: „Bude sa usilovať o kariéru v medicíne,“ čo znamená, že plánuje smerovať k tomu, aby sa stala zdravotníckou odborníčkou. „Bude sa usilovať o titul v inžinierstve,“ čo naznačuje, že má v úmysle študovať inžinierstvo na vysokoškolskej inštitúcii. „Tím bude pokračovať v projekte až do jeho dokončenia,“ čo naznačuje, že tím bude na

projekte ďalej pracovať, kým nebude ukončený. „Podniknú právne kroky proti spoločnosti,“ čo znamená, že majú v úmysle vykonať právne opatrenia s cieľom riešiť krivdu alebo domôcť sa spravodlivosti. Celkovo výraz „bude sa usilovať“ vyjadruje odhodlanie, záväzok a jasný úmysel dosiahnuť v budúcnosti konkrétny cieľ alebo výsledok.

Súkromný výklad, ktorý sa používa na učenie, že romanizmus Starého sveta je minulosťou, sa potom používa ako oporný bod na podopretie nesprávnej aplikácie trojnásobného použitia prorockta. Tvrdí sa v ňom, že trojnásobná aplikácia Ríma predstavuje pohanský Rím, po ktorom nasleduje pápežský Rím a potom Spojené štáty ako tretí z troch Rímov. Veľmi podobná chybná aplikácia bola použitá krátko po 11. septembri 2001, keď sa jedna skupina oddelila od hnutia kvôli knihe Joel.

Spor sa teda začal na táborovom zhromaždení v Kanade, kde bolo trojnásobné uplatnenie troch bied začlenené do knihy Joel, aby sa učilo, že islam tretej biedy bol národom, ktorý prišiel proti krajine v šiestom verši prvej kapitoly. Tým národom je pápežský Rím, no bolo zavedené súkromné vykladanie, ktoré tvrdilo, že tým národom je islam. Trojnásobné uplatnenie troch bied ustanovilo islam ako mocnosť 11. septembra 2001 a nové súkromné vykladanie trvalo na tom, že pápežská mocnosť v Joelovi, v prvej kapitole, je v skutočnosti islam. Súkromné vykladanie, ktoré odmietlo správnu identifikáciu pápežskej moci v knihe Joel, bolo podopreté nesprávnym uplatnením troch bied. Teraz sa zavádza súkromné vykladanie, ktoré pre Spojené štáty odkladá nabok pápežskú moc.

To, čo bolo, je to, čo bude; a čo sa robilo, je to, čo sa bude robiť; a niet ničoho nového pod slnkom. Či je niečo, o čom by sa dalo povedať: Pozri, toto je nové? Už to bolo oddávna, v časoch, ktoré boli pred nami. Kazateľ 1, 9. 10.

Spory posledných dní zahŕňajú opakovanie starých sporov a jedenásta kapitola knihy Daniel obsahuje spor týkajúci sa toho, že Uriah Smith uplatnil svoj súkromný výklad na symbol severného kráľa. Tým vytvoril chápanie jedenástej kapitoly knihy Daniel, ktoré prinieslo iba temnotu. V týchto posledných dňoch opakované spory osobitne odhaľujú ovocie uplatňovania súkromných výkladov na ustanovenú pravdu. To je to, čo Smith urobil vo svojej knihe Daniel and the Revelation. To je to, čo sa stalo v spore v knihe Joel, a je to tá istá dynamika, ktorá sa uplatňuje, keď sa pri jednom odseku z The Great Controversy obchádza definícia vo svete i v spisoch Ellen Whiteovej, pokiaľ ide o to, čo predstavuje „kresťanstvo“, spolu s odmietnutím základných pravidiel gramatiky, ktoré ukazujú, že slovné spojenie „bude prenasledovať“ označuje budúcu udalosť. Z tohto východiska sa potom používa chybná predstava, že „Starý svet“ sú dejiny pápežskej moci od roku 538 až do roku 1798, aby sa argumentovalo proti ustálenému chápaniu definície trojitej aplikácie prorockta.

„Všetko, čo Boh v prorockých dejinách určil, aby sa naplnilo v minulosti, sa aj naplnilo, a všetko, čo má ešte len prísť vo svojom poriadku, sa naplní. Daniel, Boží prorok, stojí na svojom mieste. Ján stojí na svojom mieste. V Zjavení Lev z kmeňa Júdovho otvoril študentom prorockiev knihu Daniel, a tak Daniel stojí na svojom mieste. Vydáva svoje svedectvo, to, čo mu Pán zjavil vo videní o veľkých a slávnostných udalostiach, ktoré musíme poznať, keď stojíme priamo na prahu ich naplnenia.“

„V dejinách a prorocťve Božie slovo zobrazuje dlhotrvajúci zápas medzi pravdou a bludom. Tento zápas stále pokračuje. To, čo bolo, sa bude opakovať. Staré spory budú oživené a neustále budú vznikať nové teórie. Boží ľud však, ktorý svojou vierou a naplnením prorocťva zohral úlohu pri zvestovaní posolstiev prvého, druhého a tretieho anjela, vie, kde stojí. Má skúsenosť, ktorá je vzácnejšia než rýdze zlato. Má stáť pevne ako skala a neochvejne si zachovať počiatok svojej dôvery až do konca.“ Selected Messages, kniha 2, 109.

Dá sa ľahko preukázať, že sestra Whiteová stotožňuje Pavlov „počiatok ich dôvery“ so základnými pravdami adventizmu. Milleriti učili, že lúpežníci tvojho ľudu predstavovali pápežskú moc, a od roku 1989 hnutie sto štyridsaťštyritisíc opakovane zastáva to isté chápanie tohto symbolu ako Milleriti. Teraz však existuje „nová teória“ o tom, kto sú lúpežníci tvojho ľudu, a tá oživila starý spor v tom zmysle, že používa nesprávnu identifikáciu ustáleného prorockého symbolu na vybudovanie prorockého modelu, ktorý je postavený na piesku. Či už išlo o Smithov súkromný výklad, alebo o falošnú aplikáciu národa v prvej kapitole Jóela, alebo o stotožnenie Spojených štátov s moderným Rímom; všetky tri bludy útočia na správne chápanie pápežského Ríma v posledných dňoch, a tým útočia na symbol, ktorý ustanovuje prorocké videnie určujúce, či Boží ľud zahynie alebo bude žiť.

V budúcnosti bude rímsky katolicizmus v Európe a odpadlícky protestantizmus v Amerike „pokračovať v“ prenasledovaní tých, ktorí zachovávajú sobotu, ako sa to dialo počas celých posvätných dejín.

„Boh prebudí svoj ľud; ak zlyhajú iné prostriedky, vojdú medzi nich bludy, ktoré ich preosejú a oddelia plevy od pšenice. Pán vyzýva všetkých, ktorí veria Jeho slovu, aby sa prebudili zo spánku. Prišlo vzácne svetlo, primerané tomuto času. Je to biblická pravda, ukazujúca nebezpečenstvá, ktoré sú bezprostredne pred nami. Toto svetlo by nás malo viesť k usilovnému štúdiu Písma a k nanajvýš kritickému preskúmaniu stanovísk, ktoré zastávame. Boh chce, aby všetky súvislosti a stanoviská pravdy boli dôkladne a vytrvalo skúmané, s modlitbou a pôstom. Veriaci nemajú spočívať na domnienkach a nejasne vymedzených predstavách o tom, čo tvorí pravdu.“ Gospel Workers, 299.

V ďalšom článku budeme pokračovať v týchto úvahách.